

Het Sliedrechts dialect (359)

Publicatie van de Werkgroep "Dialect"

'N LUCHIE SCHEPPEFOUT! BLADWIJZER NIET GEDEFINIEERD.

As de daege, veraal met 't ingaon van de zeumertijd, weer beginne te lenge, krijg Opao Bertus de kriebels om is 'n luchie te gaon sceppe. Saome met de vrouw ben 'k op 't snorfietse gestapt en zijn me de netuur ingetrokke. De raais gong naer 't Alblasserbos. Netuurlijk mosse me eerst effe bij de kippies gaon kijke die 'n endjie vedderop in 't wild rondscharrele. Nou, d'r wazze d'r weer genog de winter deur gekomme. Kennelijk zurge goedaerdige mense primaov voor wad aandere loi as 'n soort afval achterlaete. Gelukkig gao voor de bêêsies de goeje tijd weer komme en is t'r in de netuur weer hêel wat te pikke.

As we over 'n pôôsie weer 's gaon kijke zà 'k zeker 'n zaksie kipevoer meeneme om die kippies is te trakteere.

Wakker

Toe 'k effe omhông keek zag 'k 'n schip mè zure appeltjies ankomme. Dà zag t'r nie best uit. Mor ja, goeje raed is duur en omdà me op de plek waer we stonge tò nie konne schuile, benne me mor gewoon naer 't Alblasserbos gereeje. Wonder bove wonder dreef de boi over en nae verlôop van tijd scheen 't zonnechie werempel weer. " 't Ken verkeere", zee Breero vroeger al is.

Naedà me de snorfietse op 'n vaailig pleksie weggezèt hadde -je ken mor nie verzichtig genocht weze vandaeg d'n dag - benne me over 't brugchie en deur 't klaphekkentjie 't bos in genaon.

't Was t'r aarg rustig, 'n paor hardlôopers en wat hondeuitlaeters wazze de êênigste die me tegekwanne. De netuur begon al 'n bietjie wakker te worre. Doidelijk zag ie al wà groen voor d'n dag komme. De veugeltjies wazze al driftig op zoek naer 'n maotjie om binnekort 'n nessesie mee te gaon bouwe. 't Gefluit lekend me temenste wel in die richting te doi-je. Nae 'n hortie kwamme me an 'n kunstwaark midde in d'n plomp verbij. D'r stonge pieremiedes en daer wazze aamel dinge voor 't naegeslacht ingedouwd. Kenne ze laeter zien, leze en hore waer wij ons op 't end van deuze êêuw druk om maakte.

Dôôd

't Wazze nied allêênig leuke dinge die me zagge. Haalf verschole, asof tie op 't leste mement nog hà wille wegkroipe, lag t'r 'n dôôd wit knijntjie onder 'n bôôm. "Ja, dà 's ok de netuur", zee 'k mor tege de vrouw die 't aarg zielig vong. Allêên doch 'k bij m'n aaige dat de gaste die 't bêêsie hadde achtergelaete - 'n wit knijntjie is nou êêmel gêên wilde- is verplicht mosse worde om is aan te zien wà ze 't diertjie hebbe aangedaen

Al gaauw mosse me de weg oversteeke en kwamme - naedà me 't buiteverblijfie van êêne Van Rees verbij wazze, weer bij 'n hekke an. Op 'n borrechie stong te leze dat 'r zô nou en dan rondlaaidinge wiere gehouwe. Zôas 't 'r uitzag was dat dien dag jammergenog niet 't geval Trouwes, toe 'k 't lijsie is beter bekeek zag 'k dad onze durpsgenoot Fransie van Houweling, 'k mêên in de maond juli, ok peraot is om de mense wat te vertelle. Fransies 'n bietjie kennende, zal 'm dat best goed afaon. Dus wie zin hêt

Verliefd

't Bos waarkte veraodemend. 'n Zwaon had al op 'n nest plaetsgenome. De gele lisse en de gele plumpe wazze al aerdig gegroeid. Op hêel wat plekke an 't waoter stinge de dotters al in bloei. 't Waoter van de slôte was aarg schôn, mor hoe 'k m'n best ok dee, 'k kon d'r gêen vissie in ontdekke. Twêê, volges de vrouw verliefde, waoterkippies wiere deur onze komst aarg gestoord. Ze scheerde med 'n rotgang bove de slôt voor ons uit. Toe 'k 'n pôsie laeter omkeek, was aales toch weer goed gekomme. Gelukkig mor..... In zô 'n bos is hêel wat waark te doen. Effentjies waonde me ons aage in d'n Biesbosch, we liepe deur 'n heus griendjie en de kopstoofies wazze aamel een koppie klaaierd gemaakt. M'n grôtvaoder zou, as ouwe grienduul, z'n neus t'r voor hebbe opgehaald mor mijn dee 't toch wel wat.

Nie veul nôdig

Nae 'n tochie van zô'n aanderhaalf uur over mooie paichies en langs slôtjies kwamme me weer op ons beginpunt uit. 't Was leuk gewist en 't was ok nog goed voor de lijn, zee de vrouw. Nou, wat wil 'n mens dan nog meer? De snorfietsies stinge nog op de plek waer we ze achtergelaete hadde. 't Zonnechie scheen nog steeds lekker. Jammer, dà zô waainig mense de weg naer 't bos, dà zo dicht in de buurt legt, wete te vinge. De vrouw hoorde 'k in d'r aage zegge: "n Mens hed aai'lijk nie veul nôdig om gelukkig te weze!"

Tot de volgende keer mor weer, hee

Opao Bertus R. IJ. Happer.

Reacties:

R. Buizert. Weresteijn 1. Tel.0184-412035.

K. Lissenburg- v. Genderen. Weresteijn 72. Tel.0184-415368.